

РЕШЕНИЕ

№ 4369

гр. София, 30.06.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 23 състав,
в публично заседание на 19.06.2023 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Антоанета Аргирова

при участието на секретаря Емилия Митова, като разгледа дело номер **1875** по описа за **2023** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.213 и сл., вр. чл.210 от Закона за устройство на територията (ЗУТ).

Образувано е по обща жалба (и уточняваща молба към нея от 04.04.23 година), подадена от Т. Г. Д. и О. Г. Д., и двамата с адрес в [населено място], [улица], срещу Решение по т.52 от Приложението към Протокол №3/01.11.2023 година на комисията по чл.210 ЗУТ в Район „В.“-Столична община.

Относимото към процесния акт оплакване, изложено в жалбата, е за противоречие с материалноправните норми-чл.146, т.4 АПК. Осъществяването му е аргументирано с доводи, че определеното за съсобствения им имот обезщетение не съответствало на пазарните цени за района и на степента на засягане на имота от учреденото сервитутно право, което пък ограничавало възможностите за нормалното му и пълноценно ползване по предназначение.

В съдебно заседание пред АССГ, жалбоподателите не се явяват и не се представляват. Ответникът по жалбата- Столична община (чл.215, ал.2 ЗУТ), чрез процесуалния си представител-юрк М. оспорва основателността на жалбата и моли за отхвърлянето ѝ. Административен съд София- град, след като обсъди и прецени релевираните с жалбата основания и събраните по делото доказателства, и служебно на основание чл.168, ал.1, вр.чл.146 от АПК провери изцяло законосъобразността на акта, намира следното от фактическа и правна страна:

Жалбата е допустима, а разгледана по същество е неоснователна, последните съображения:

Съгласно чл.83а, ал.1 ЗУТ, правата на лицата, които изграждат и експлоатират водоснабдителни и канализационни проводни (мрежи) и съоръжения възникват, когато: 1. с влязъл в сила парцеларен план се определи разположението и размерите на сервитутните ивици на водоснабдителните и канализационни проводни (мрежи) и съоръжения в засегнатите имоти, и 2. е изплатено или внесено еднократно обезщетение по реда на ал. 2 на разположение на собственика и на носителите на други вещни права върху засегнатия имот.

Разпоредбата на чл.83а, ал.2 ЗУТ предвижда, че определянето на размера и изплащането на еднократните обезщетения се извършват по реда на чл. 210 и 211.

Анализът на горепосочените приложими разпоредби сочи, че учредяването на сервитутното право, е сложен фактически състав, който включва два отделни акта, всеки от тях подлежащ на самостоятелно оспорване:

1. Влязъл в сила парцеларен план-чл.83а, ал.1, т.1 ЗУТ;

2. Решение на Комисията по чл.210 ЗУТ за определяне на оценка-чл.83а, ал.2 ЗУТ.

За да възникване сервитутното право е необходимо и извършването на едно действие, а именно да е изплатено или внесено еднократно обезщетение по реда на ал. 2 от чл.83а ЗУТ на разположение на собственика и на носителите на други вещни права върху засегнатия имот-чл.83а, ал.1, т.2 ЗУТ.

Предмет на оспорване по настоящото дело е решението на комисията по чл.210, ал.1, вр.чл.83а, ал.2 ЗУТ при Район „В.“-СО, в частта му по т.52 от Приложението към Протокол №3/01.11.2023 година на същата комисия, с която за засегнатата площ от 0.274 дка от ПИ с идентификатор 12084.2713.13, вид територия: земеделска, начин на трайно ползване:нива, землище В., местност Примичур, с площ на ПИ от 19.50 дка, за собственика М. Д. П. са определени оценка и обезщетение в размер на 4039.88 лева за учредяването на сервитут на новопроектиран водопровод към обект: “Водопровод за водоснабдяване на [община] и [населено място], Столична община от мрежата на „Софийска вода“, за частта, попадаща на територията на Столичната община.

Извън предмета на делото е законосъобразността на акта за одобряване на парцеларния план по чл.83а, ал.1, т.1 ЗУТ. В случая това е Заповед №РД-02-15-78 от 13.07.2022 година на министъра на регионалното развитие и благоустройството, с която е одобрен подробен устройствен план за обект: “Водопровод за водоснабдяване на [община] и [населено място], Столична община от мрежата на „Софийска вода“-парцеларен план за участъците извън урбанизирани територии в землищата на [населено място] и [населено място], Столична община, област С.; [населено място], [община], Софийска област и [населено място], [община], Софийска област; план-схема на ПУП в урбанизирана територия на [населено място] и [населено място], Столична община.

Именно с парцеларния план, одобрен с посочената заповед на министъра на регионалното развитие и благоустройството, се определят разположението и размерите на сервитутните ивици на водоснабдителните и канализационни проводни (мрежи) и съоръжения в засегнатите имоти. Заповедта за одобряването на парцеларния план се съобщава на заинтересованите лица по реда на чл.129, ал.4 ЗУТ-чрез обявление в ДВ и е подлежи на обжалване пред Върховния административен съд в 14-дневен срок-чл.215, ал.1 и ал. 4 ЗУТ. С изтичането на 14-дневния срок при липса на оспорване от страна на заинтересованите лица, парцеларният план в сила, с което е изпълнена предпоставката по чл.83а, ал.1, т.1 ЗУТ.

Жалбоподателите по делото Т. Г. Д. и О. Г. Д. (заедно с още седем лица) се легитимират с Удостоверение за наследници изх.№73/28.03.2023 година, изд. от дл. лице в кметство [населено място], като наследници на М. Д. П., починал на 30.06.1988 година.

Процесното решение за определяне на оценка, е издадено от компетентен орган. Съгласно чл.210, ал.1, вр.чл.83а, ал.2 ЗУТ, изготвянето на оценки и определянето на размера и изплащането на обезщетения за учредявания сервитут се извършват по пазарни цени, определени от комисия, назначена от кмета на общината.

На основание законово установената в § 1, ал.3 ДР на ЗУТ възможност за това, кметът на Столична община е делегирал със Заповед №СОА21-РД09-455/22.03.2021 година, т.517 и т.5.18 правомощията си по чл.210, ал.1 ЗУТ-да назначи комисия и чл.210, ал.2 ЗУТ- да нареди служебно или въз основа на искане на заинтересуваните лица определянето на обезщетения или оценка от комисията, на кметовете на райони.

Със Заповед №РВР22-РД56-185 от 17.10.2022 година, кметът на Район „О.“-СО е упражнил предоставеното му по делегация правомощие и е назначил следния състав на комисия по чл.210 ЗУТ: председател: инж. Д. Д.-заместник кмет на СО-район „В.“; 1. инж. И. В.- гл. инженер в СО-район „В. Б.“; 2. инж. Д. А.-началник отдел ИИБЕКС; 3. М. М.-старши юриконсулт, отдел ПОКТДС; 4. М. С.- гл. счетоводител на СО-район „В.“; 5. инж.А. К.-гл. експерт отдел УТГК, СО-район „В.“ и 6. инж.Г. Г.-гл.експерт отдел УТГК, СО-район „В.“, както и специалист в отдел УТКРКС. Определени са и четирима резервни членове на комисията, сред които е и арх.Л. В.-старши експерт отдел УТГК, СО-район „В.“.

Процесното решение е прието от титулярния състав на назначената от кмета на Района комисия, с изкл. на члена на комисията- инж.Г. Г., който е заменен с резервния член арх.Л. В., и съдържа имената и подписите на председателя и шестимата членове. Спазени са установената писмена форма и съдържание за издаване на административен акт - чл. 59, ал. 2 и ал. 3 от АПК, доколкото в ЗУТ няма други специални изисквания. Посочен е издателят на решението, а именно назначената комисия, в определения със Заповед №РВР22-РД56-185 от 17.10.2022 година състав, както и основанието за взетото на решение. В съответствие със задължителната съдебна практика, като мотиви на колективния орган се възприемат и данните от документите по адм.преписка.

Не са допуснати съществени нарушения на административно-производствените правила-чл.146, т.3 АПК, които да обуславят отмяната на акта на това основание. В съотв. с установената съдебна практика, съществени са само тези нарушения, които ако не са били допуснати са правели възможно вземането на друго решение по въпроса, предмет на административното производство.

Твърдението на жалбоподателите, че не са надлежно уведомени за издаването на Заповед №РВР22-РД56-185 от 17.10.2022 година е съответно на действителното положение, но това не е нарушение на установената процедура. Тази заповед и вътрешнослужебен акт и нейното издаване не подлежи съобщаване. Отделно от това и оспореното пред съда решение не представлява индивидуален административен акт по смисъла на чл.214 ЗУТ-не е акт за устройство на територията по чл. 1 ЗУТ, а е елемент, част от процедурата по учредяване на сервитутното право. В този смисъл уведомяването по реда на чл. 26 от АПК е необходимо за започване на административното производство по чл.83а, ал.1, т.1 ЗУТ по издаването на заповедта за одобряване на парцеларния план, с който се определя разположението и размерите

на сервитутните ивици на водоснабдителните и канализационни проводи (мрежи) и съоръжения в засегнатите имоти, но не и за започване на производството по определяне на размера на оценката и дължимото обезщетение за учредяването на съответния сервитут.

Оценката в административното производство в случая е възложена на консултантска къща А.. В изготвения от доклад от К. З.-лице с оценителска правоспособност, вписано в К. на независимите оценители, е посочено, че оценката е извършена при спазване на критериите по чл.83а, ал.3 ЗУТ, а именно: 1. площта на засегнатия поземлен имот, включена в границите на сервитутните ивици; 2. видовете ограничения на ползването; 3. срока на ограничението; 4. справедливата пазарна оценка на имота или на частта от него, която попада в границите на сервитутните ивици, при което е определил пазарна стойност на целия ПИ с площ 15.90 дка-520 957.88 лева, пазарна стойност на сервитута-засегнатата реална част с площ от 2.74 дка- 4039.88 лева.

Във връзка с оплакването на жалбоподателите, че оценката в размер на 4039.88 лева на сервитута е занижена и поради необходимостта от специални знания за определянето ѝ, съотв. за проверката на оценката в адм.производство, съдът упражни служебно с определението от з.з. на 24.04.23, правомощието си да допусне извършването на съдебно-оценителна експертиза от вещо лице. Със същото определение съдът определи депозит за възнаграждение на вещото лице в размер на 300 лева, като задължението за неговото плащане и прилагането на вносна бележка по делото възложи на жалбоподателите, с оглед носената от тях доказателствена тежест да установят фактите, на които основават своите искания и възражения-чл.154, ал.1 ГПК, вр.чл.144 АПК. Видно от приложените по делото разписки, преписи от определението са били получени от жалбоподателите на 02.05.2023 година. В съдебно заседание на 22.05.23 година, след като констатира, че вносна бележка за платен депозит за възнаграждение на вещото лице не е постъпила по делото, съдът даде на жалбоподателите последна възможност в 7-дневен срок да приложат такава. Едновременно с това указа на жалбоподателите, че при ново неизпълнение на задължението за прилагане на вносна бележка за платен депозит за възнаграждение на вещо лице за извършване на съдебно-оценителна експертиза, съдът ще отмени определението си от з.з. на 22.04 23 година за допускането ѝ, като предупреди жалбоподателите, че може да приеме за доказано, че определената оценка на процесния имот е съответна на пазарната. Препис от протокола е получен от жалбоподателите на 01.06.23 година, като изпълнение от тяхна страна отново не последва. При тези факти с протоколно определение от 19.06.2023 година съдът отмени определението си от з. на 24.24.04.23 година за допускане на съдебно-оценителна експертиза и обяви делото за решаване.

С оглед на изложеното и като съобразява, че оценката в административното производство, възприета от колективния административен орган, е изготвена от лице, вписано в К. на независимите оценители и по делото не са налице данни, които да внасят съмнение в неговата безпристрастност, приема, че същата съответства на пазарната, при съобразяване с критериите по чл.83а, ал.3 ЗУТ.

Изложеното обуславя съответствието на оспореното решение с приложимите материалноправни норми-чл.146, т.4 АПК.

В обобщение съдът обуславя извод, че оспореното решение е законосъобразно и не е налице основание за отмяната или изменението му.

С решението разноси не се възлагат (чл.172а, т.7 АПК). Страната, която има право на тях-ответникът (чл.143, ал.3 АПК) не е отправила искане за присъждането на юрисконсултско възнаграждение в преклузивния срок –до приключване на устните състезания по делото (чл.81 ГПК, вр.чл.144 АПК).

Воден от гореизложеното и на основание чл.172, ал.2, предл пето АПК, Административен съд София-град, II о., 23-ти състав

Р Е Ш И:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на Т. Г. Д. и О. Г. Д., и двамата с адрес в [населено място], [улица], срещу Решение по т.52 от Приложението към Протокол №3/01.11.2023 година на комисията по чл.210 ЗУТ в Район „В.“-Столична община.

Решението е окончателно и не може да бъде обжалвано(чл.215, ал.7, т.5 ЗУТ).

Решението да се съобщи на страните чрез изпращане на преписи от него.

СЪДИЯ: